

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	3113207935
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3113207935.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1, Praha, Nové Město, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingová 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: U. W., nar. XX. U. XXXX, bydliskom L., za účasti Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 106, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie zmenkovej sumy 1 404,19 eur s príslušenstvom a zmenkovej odmeny 4,68 eur, vedenej na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 39CbZm/24/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. októbra 2015, č. k. 16CoZm/217/2015-87, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín uznesením z 24. júna 2015, č. k. 39CbZm/24/2013-71, pripustil vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166 (ďalej len vedľajší účastník) do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Súd prvej inštancie za aplikácie čl. 19 Nariadenia, § 93 ods. 2, 3 O. s. p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 a od 1. januára 2015, § 3 ods. 4, § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS, bodu 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ zo dňa 16. novembra 2010 vo veci C-76/10 a č. 52 uznesenia Súdneho dvora EÚ zo dňa 6. septembra 2009 vo veci C-40/08 vyslovil, že v danom prípade sú splnené podmienky vedľajšieho účastníctva a toto pripustil.

2. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, na odvolanie žalobkyne, napadnutým uznesením zo 25. augusta 2015, č. k. 16CoZm/158/2015-159, uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Súdny totiž nepostupovali podľa

ustanovenia Nariadenia, ktoré vedľajšie účastníctvo nepozná, ale podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a pripustili vstup ZSS do konania ako vedľajšieho účastníka. Podľa dovolateľky nie je zrejmé, či postupovali sudy v prípade rozhodnutia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania podľa O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015, resp. pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O. s. p., alebo po účinnosti uvedeného zákona. Dovolaťka má ďalej za to, že predmetom tohto súdneho konania nie je konanie, v ktorom na jednej strane vystupuje spotrebiteľ, a preto nie je možné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorá bola zriadená alebo založená na ochranu spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov dovolaťka žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný a ZSS sa k dovolaniu písomne nevyjadřili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“), ako súd dovolačný [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolačný súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

7. Na odôvodnenie svojho záveru dovolačný súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané žalobkyňou v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolačím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolaťky, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania - porovnaj konania vedené na dovolačom súde pod sp. zn. 2Obdo/7/2016, 2Obdo/9/2016, 2Obdo/11/2016, 2Obdo/15/2016, 2Obdo/20/2016, 2Obdo/10/2016 dovolačný súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolačný súd dovolanie žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.